

POVEȘTI PENTRU FETIȚE

Traducere: GEANINA TIVDĂ
Redactare: ADELINA BOICU DRAGOMIR
Corectură: RODICA CREȚU
Tehnoredactare computerizată: LORENA IONICĂ

Italo Calvino, *Fiabe per le bambine*
©2015 Mondadori Libri S.p.A., Milano
All rights reserved.

Toate drepturile asupra acestei ediții
sunt rezervate Editurii CORINT JUNIOR,
imprint al GRUPULUI EDITORIAL CORINT.

ISBN: 978-973-128-721-8

Descrierea CIP poate fi consultată la Biblioteca Națională a României.

POVEȘTI ITALIENE

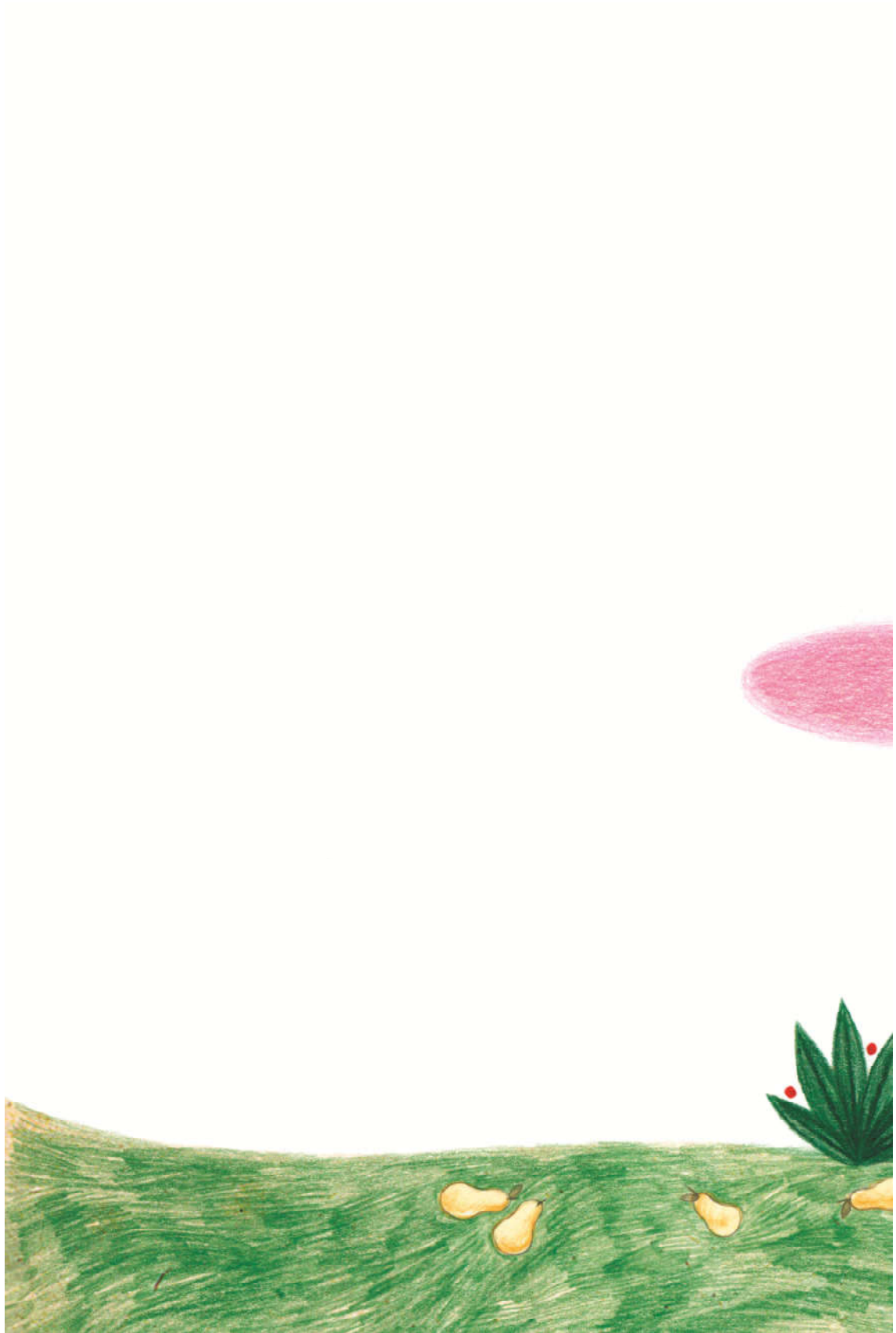
ITALO CALVINO

Ilustrații de
Giulia Tomai

POVEȘTI
PENTRU FETIȚE

 CORINT JUNIOR

FETIȚA VÂNDUTĂ CU PERELE

MONFERRATO

Afost odată un om care avea un păr și acesta-i făcea patru coșuri de pere pe an. Într-un an însă se întâmplă că-i făcu numai trei coșuri și jumătate, iar regelui trebuia să-i ducă patru. Neștiind cum să umple al patrulea coș, o puse în el pe cea mai mică dintre fiicele lui și o acoperi cu pere și frunze.

Coșurile fură duse în cămara regelui, iar fetița se rostogoli împreună cu perele și se ascunse. Stătea acolo în cămară și, neavând ce mânca, ronțăia pere. După o vreme, slujitorii își dădură seama că proviziile de pere scădeau, apoi găsiră și cotoarele.

Spuseră:

— Trebuie să fie un șoarece sau un șobolan care roade perele: hai să căutăm!

Și, cotrobăind printre rogojini, găsiră fetița.

POVEȘTI PENTRU FETIȚE

Îi ziseră:

— Ce faci aici? Vino cu noi și vei sluji în bucătăria regelui.

O numiră Perișoara. Iar Perișoara era așa de iscusită, încât în scurtă vreme făcea treburile mai bine decât slujitoarele regelui și era atât de drăguță, încât era iubită de toată lumea. Iar fiul regelui, care avea aceeași vârstă cu ea, stătea tot timpul cu Perișoara și între ei se născu o mare simpatie.

Pe măsură ce fata creștea, sporea și invidia slujitoarelor; o vreme tăcură, dar apoi începură să bage zâzanie. Scorniră că Perișoara se lăudase că se va duce să fure comoara vrăjitoarelor. Bârfa ajunse la urechile regelui, care o chemă și o întrebă:

— Este adevărat că te-ai lăudat că te vei duce să furi comoara vrăjitoarelor?

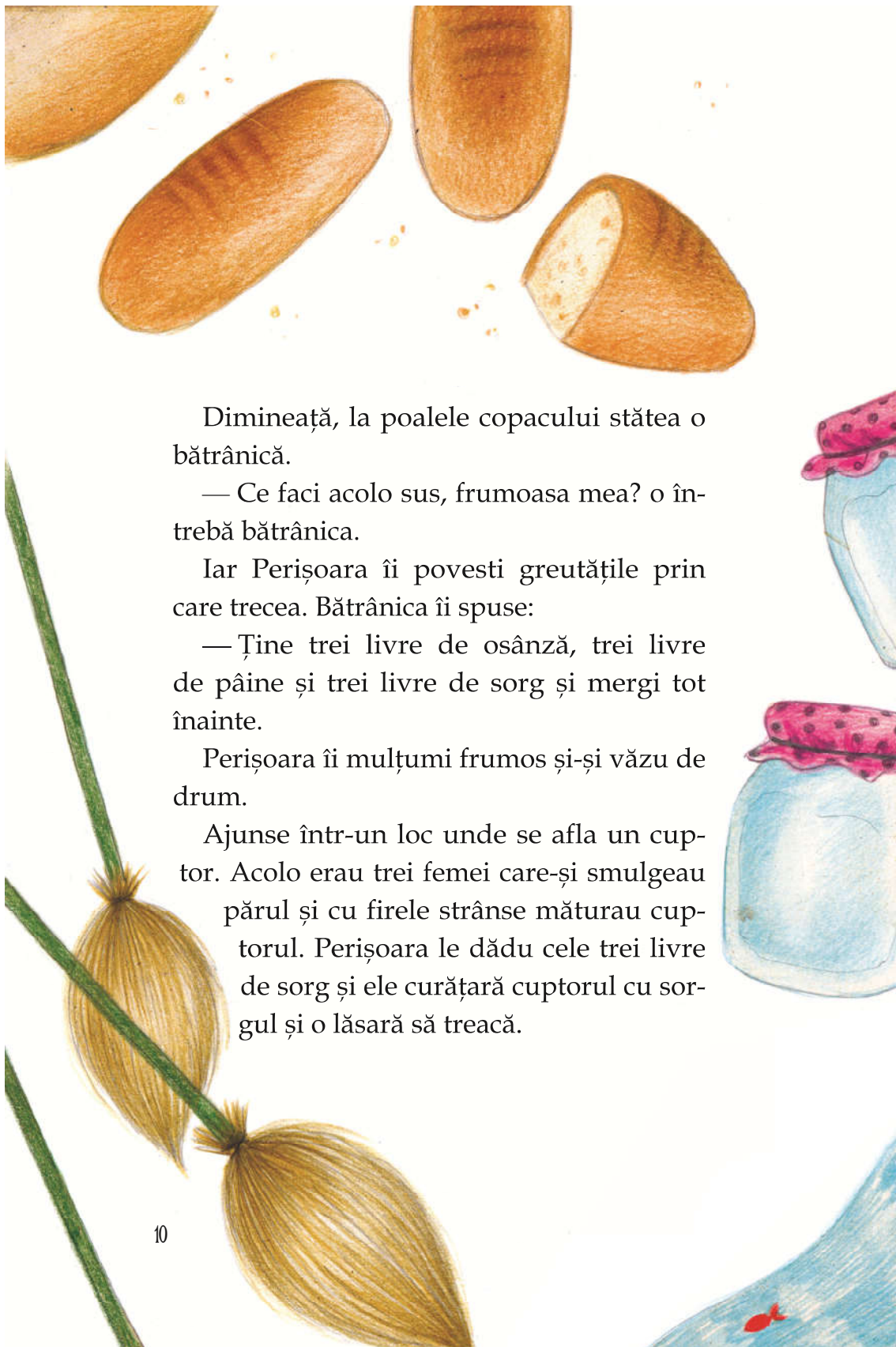
Perișoara spuse:

— Nu, nu e adevărat, Mărite Împărate; eu nu știu nimic.

Dar regele insistă:

— Ai spus-o și, dacă ți-ai dat cuvântul, trebuie să ți-l ții — și o alungă din palat până când va veni cu comoara.

Porni la drum și merse ce merse, până ce se lăsă seara. Perișoara dădu peste un măr, dar nu se opri. Dădu peste un piersic, dar nu se opri. Dădu peste un păr, se cățăără în el și adormi.

Dimineață, la poalele copacului stătea o bătrânică.

— Ce faci acolo sus, frumoasa mea? o întrebă bătrânică.

Iar Perișoara îi povesti greutățile prin care trecea. Bătrânică îi spuse:

— Ține trei livre de osânză, trei livre de pâine și trei livre de sorg și mergi tot înainte.

Perișoara îi mulțumi frumos și-și văzu de drum.

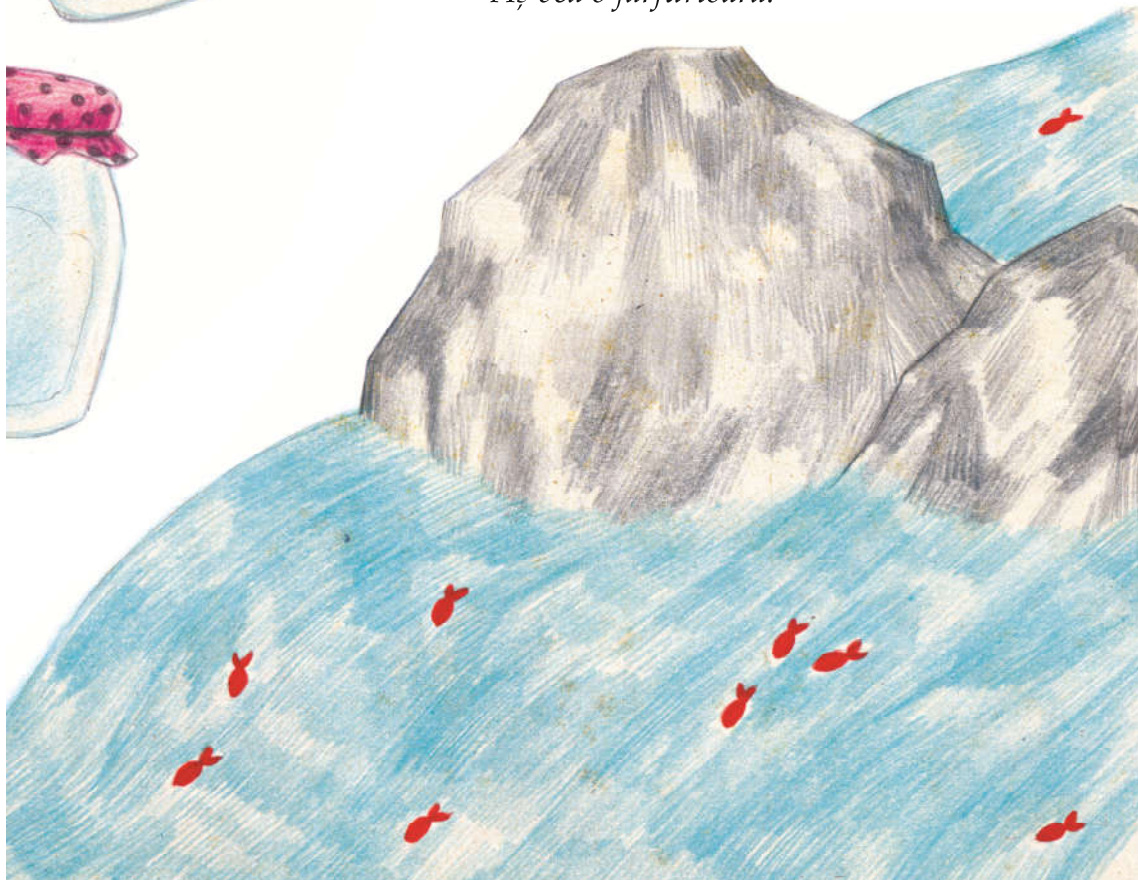
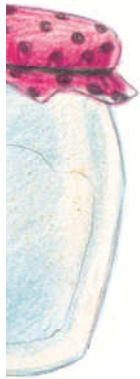
Ajunse într-un loc unde se afla un cup-tor. Acolo erau trei femei care-și smulgeau părul și cu firele strânse măturau cup-torul. Perișoara le dădu cele trei livre de sorg și ele curățară cup-torul cu sor-gul și o lăsară să treacă.

FETIȚA VÂNDUTĂ CU PERELE

Merse ce merse și ajunse într-un loc unde erau trei câini ciobănești care lătrau și săreau pe trecători. Perișoara le aruncă cele trei livre de pâine și o lăsară să treacă.

Mai merse ce merse și ajunse la un râu cu apa roșie, care parcă era sânge, și nu știa cum să-l treacă. Dar bătrânica o învățase să spună:

*Apă, scumpă apișoară,
De n-aș avea grabă,
Aș bea o farfurioară.*

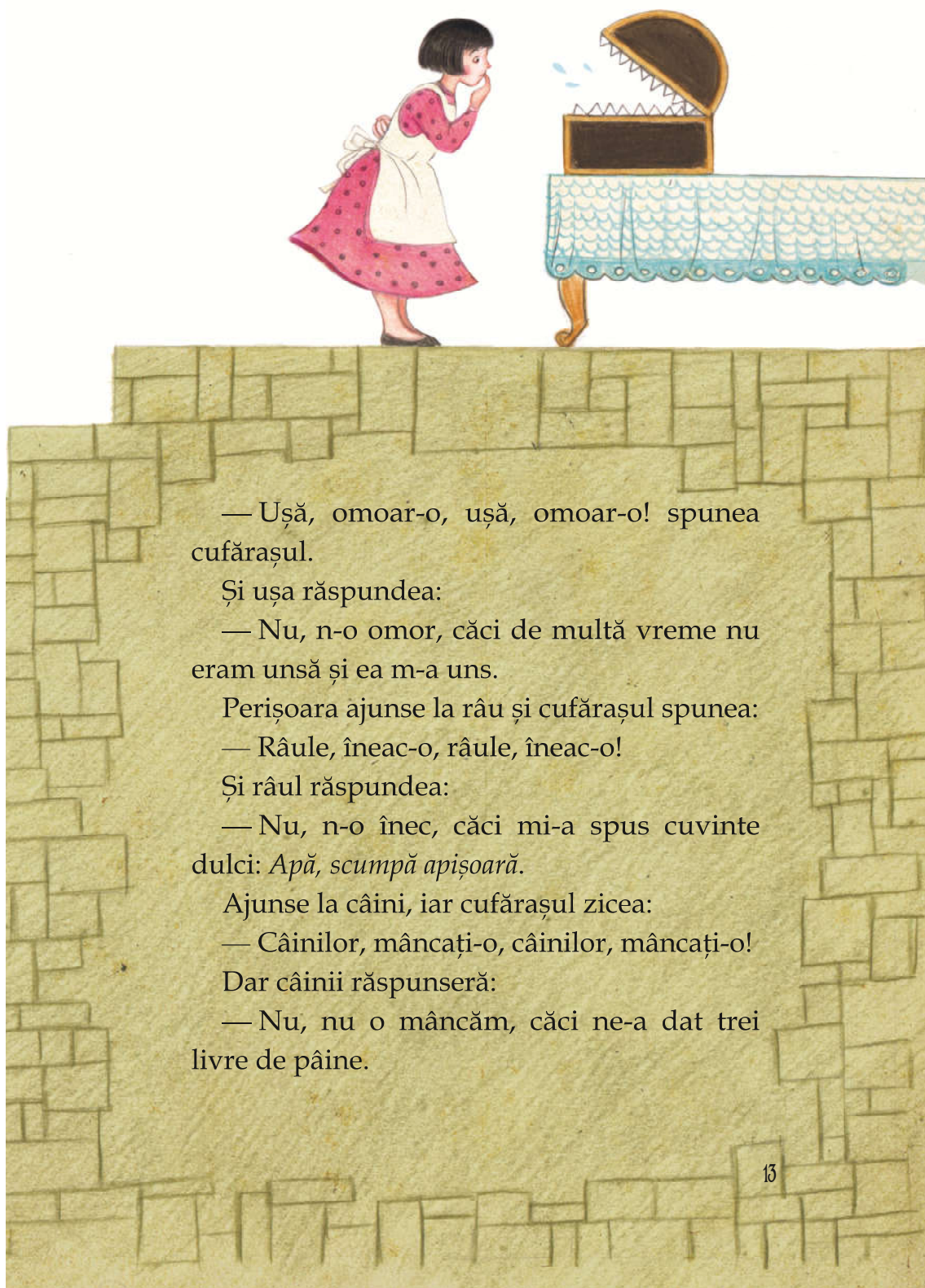

POVEȘTI PENTRU FETIȚE

Auzind acele cuvinte, apa se retrase și o lăasă treacă.

Dincolo de râu, Perișoara văzu unul dintre cele mai frumoase și mai mari palate din lume. Dar ușa se deschidea și se închidea așa de iute, că nimeni nu putea intra. Atunci Perișoara unse balamalele cu cele trei livre de osânză și ușa începu să se deschidă și să se închidă încet.

Odată intrată în palat, Perișoara văzu cufărașul cu comoara așezat pe o măsuță. Îl luă și dădu să pornească spre casă, când cufărașul începu să vorbească.

— Ușă, omoar-o, ușă, omoar-o! spunea
cufărașul.

Și ușa răspundea:

— Nu, n-o omor, căci de multă vreme nu
eram unsă și ea m-a uns.

Perișoara ajunsese la râu și cufărașul spunea:

— Râule, îneac-o, râule, îneac-o!

Și râul răspundea:

— Nu, n-o îneac, căci mi-a spus cuvinte
dulci: *Apă, scumpă apișoară*.

Ajunse la câini, iar cufărașul zicea:

— Câinilor, mâncați-o, câinilor, mâncați-o!

Dar câinii răspunseră:

— Nu, nu o mâncăm, căci ne-a dat trei
livre de pâine.

POVEȘTI PENTRU FETIȚE

Trecu pe la cuptor:

— Cuptorule, arde-o, cuptorule, arde-o!

Iar femeile ziseră:

— Nu, n-o ardem, căci ne-a dat trei livre de sorg și așa ne-am putut păstra părul.

Cum fu aproape de casă, Perișoara, curioasă ca toate fetele, voi să vadă ce se afla în cufăraș. Îl deschise și din el ieși o găină cu puișori de aur. O luară la picior așa de iute, încât nu-i mai putu ajunge din urmă. Perișoara fugi după ei. Trecu pe la măr și nu-i găsi, trecu pe la piersic și nu-i găsi, trecu pe la păr și acolo se afla bătrânică aceea cu un băț în mână, păzind găina cu puișorii de aur, care ciuguleau iarbă.

— Huși, huși! făcu bătrânică, iar găina cu pușorii de aur intrară în cufăraș.

Întorcându-se acasă, Perișoara fu întâmpinată de fiul regelui.

— Când tata te va întreba ce răsplată dorești, spune-i că vrei lada plină cu cărbune din pivniță.

În pragul palatului regal stăteau slujitoarele, regele și toți curtenii, iar Perișoara îi dădu regelui găina cu puii de aur.

— Cere ce dorești, spuse regele, și-ți voi da.

Iar Perișoara răspunse:

— Lada cu cărbune din pivniță.

Îi dădură lada cu cărbune, o deschise, iar din ea sări fiul regelui, care se ascunsese acolo. Atunci regele acceptă ca Perișoara și fiul lui să se căsătorească.

VITELUȘUL CU COARNE
DE AUR

PROVINCIA AGRIGENTO

